

KOREN VAN BOAZ' AKKER





KOREN VAN BOAZ' AKKER

NALEZINGEN VAN EEN ARENRAAPSTER

RUTH BRYAN



Brevier

© 2012 Brevier uitgeverij
Madrigaal 11 – Kampen

Vertaling: mw. R. Pieterman (RuthInterpres)
Omslagontwerp: Bas Mazur
Opmaak binnenwerk: Stampwerk, Nijkerkerveen

ISBN 978-94-91583-02-5
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.



Verantwoording

Vrijwel alles wat van Ruth Bryan in boekvorm in het Engels is verschenen, is in het Nederlands vertaald. In deze bundel treft u enkele brieven aan die in eerdere vertalingen niet opgenomen waren. Deze verschenen oorspronkelijk in *The Marvelous Riches of Savoring Christ – The Letters of Ruth Bryan* (Reprint Grand Rapids: Reformed Heritage Books, 2005).

De vertaalster, Ruth Pieterman, kwam erachter dat er nog een aantal brieven van Ruth Bryan gepubliceerd waren in het tijdschrift *Zion's Witness*, die nog niet in boekvorm waren verschenen. Zij heeft deze brieven opgespoord en vertaald. Zij verschijnen in boekvorm dus eerder in het Nederlands dan in het Engels. *Zion's Witness* was een tijdschrift dat niet aan een bepaald kerkverband verbonden was. Het verscheen maandelijks en had volgens zichzelf als doelgroep 'de sekte die overal tegengesproken wordt'. Het blad bevatte artikelen die gericht waren op het geestelijke leven. Ruth had haar geestverwanten onder de lezers van dit blad.

Via dit tijdschrift werd ook bekend dat er een anonieme briefwisseling tussen Ruth Bryan en ds. Triggs geplaatst was. Ds. Triggs was een geestelijke vader voor Ruth. Het is de bedoeling dat ook deze briefwisseling wordt opgespoord en vertaald.

Kampen – juli 2012
De uitgever





IN MEMORIAM





In de rust ingegaan

De redacteur van het *Gospel Magazine*, David Alfred Doudney,¹ schrijft²:

Weer is een van onze geliefde correspondenten naar huis geroepen – de diep-onderwezen, hoog-begenadigde Ruth. Zij heeft een lege plaats binnen onze staf van schrijvers achtergelaten. Niemand leek meer bevoorrecht te worden met binnenkamergemeenschap en zoete bezoeken aan en van Jezus dan zij. De reden waarom dit zo was, is te vinden op de nu volgende bladzijden. Hoewel het ons voorrecht was om haar persoonlijk te kennen en, in de twee of drie gesprekken die we met haar mochten voeren, te voelen dat we bij iemand waren die door de Heere werd liefgehad, hadden we niet het minste vermoeden dat ze zo zwaar beproefd werd. Het schijnt ons toe dat Jezus – we hadden bijna gezegd, Jezus alleen – haar *Vertrouwing* was. In Zijn oren stortte ze haar smarten uit – op Zijn boezem leunde ze.³ Dat was de reden van haar speciale ondersteuning – van haar bijzondere vertroosting. Ze ‘woonde in de hoogten’ (Jes. 33:16)! Ze was in daad en in waarheid ‘met Christus opgewekt’, en, als een gezegende vrucht en consequentie daarvan, bedacht ze ‘de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn’ (Kol. 3:1-2). Haar thema was Jezus! Zijn Persoon, Zijn bloed, Zijn gerechtigheid was haar hoop, haar roem. En nu ziet ze Hem gelijk Hij is.

1 David Alfred Doudney was van 1840-1893 redacteur van dit calvinistische tijdschrift dat bestaat sinds 1766. John Newton (1725-1807) was een van de medewerkers; hij schreef onder de naam Omicron. In 1775-1776 was Augustus Montague Toplady (1740-1778) redacteur.

2 *Gospel Magazine*, september 1860, p. 403.

3 In de Engelse Bijbel staat dat Johannes leunde op Christus’ boezem, waar in de Statenvertaling staat dat hij aanzat in Zijn schoot.



We hebben veel aan haar gedacht – haar in geest en begeerte nagevolgd. We hebben aan de oever van de Jordaan gestaan, en als door het geloof zagen we haar, weggerukt uit deze vallei van tranen. Ze steeg op, hoger – hoger – steeds hoger, totdat ze de portalen van de gezegende heiligen binnentrad. We hebben gekeken en gedraald en verlangd!

We zagen haar ingaan in de paarden poorten van het Nieuwe Jeruzalem en in aanbiddende verwondering buigen aan de voeten van Immanuël. We zagen hoe ze geleid werd naar de woning die Hij voor haar bereid had, haar gouden harp nam en het lied aanhief dat niemand kan zingen dan zij die gekocht zijn uit de mensen.¹ Toen konden we slechts uitroepen:

Gelukzalige zanger!
Wanneer zal ik mij aansluiten bij uw koor?

Het heengaan van deze geliefde en nu verheerlijkte zuster werd ons voor het eerst meegedeeld in de brief die hieronder volgt. We waren er zeer door verrast, want we wisten niets van haar ziekte.



Nottingham, 27 juli 1860.

Geachte heer,

Het is mijn taak u te berichten dat onze geliefde zuster in Christus, Ruth Bryan, vanochtend is heengegaan. Ze ontsliep even na zeven uur en maakt nu deel uit van het Hogerhuis van het ene huisgezin in hemel en op aarde. Ze heeft deze sterfelijke, verderfelijke staat verwisseld voor een onsterfelijk, gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid.

¹ Openb. 14:4.





Dierbare heilige! Haar naam zal altijd geuren voor hen die haar zoete gezelschap mochten genieten. Toen ik schreef aan een verwant van de beminde overledene, zei ik dat anderen mogelijk haars gelijke gezien hebben, maar ik nooit, en ik verwacht het ook niet aan deze zijde van de Jordaan. Daarom is het verlies voor de kerk op dit punt onherstelbaar. Maar ik spreek nu als een kind; God is algenoegezaam en Hij heeft des Geestes overig.¹ Het heengaan van een Elia kan ervoor zorgen dat een Elisa zijn plaats inneemt. Maar toch, terwijl ik dit schrijf, wankelt het geloof; en het ongeloof wijst deze gedachte af en noemt het een onmogelijkheid.

Ik ben mij er niet van bewust dat u enige persoonlijke kennis hebt gehad van haar werkelijke, onvervalste waarde, maar uit haar geschriften zult u veel hebben afgeleid. De verlichtende genade van God scheen als een zonnestraal in die ziel, en gaf haar licht en warmte aan hen die binnen de cirkel van haar stralen kwamen. Vaak heb ik haar kleine kamer ervaren als een Bethel, een huis Gods, ja, een poort des hemels. Niet één keer herinner ik mij dat ik uit haar tegenwoordigheid wegging zonder de reuk van die Naam Die is als een olie die uitgestort wordt. Vaak bleef die reuk weken achtereen hangen, te midden van de drukte en wanorde van deze wereld.


Hoe dierbaar ze me ook was, ik wil haar niet terughalen, maar dank God voor dat vaste, eeuwige, onherroepelijke voornemen, dat zo'n grote hoeveelheid genade tot haar verzekerde bezit maakte, tot nut van Zijn kerk hier. En dat Hij haar vervolgens, zonder dat ze de gebreken van de ouderdom moest meemaken, tot Zich vergaderde als een volrijpe korenschoof op zijn tijd.

De bezige, ijverige arenraapster op dat ene veld, het veld van Boaz (want ze kreeg orders om niet naar het veld van iemand anders te gaan), vond veel handvullen die men met opzet² had laten vallen, en verzamelde zoveel als de schoot van haar aardse tabernakel kon dragen. Maar nu wandelt ze over die velden van licht

1 Mal. 2:15.

2 Ruth 2:16, Eng. vert. voor 'allengskens' in de Statenvert.





en zaligheid waar er geen sprake is van aren rapen, want haar ver-
ruimde vermogens zijn tot overvloeiens toe gevuld uit de fontein-
volheid van Hem Die alles in allen vervult. Maar nooit zal mijn
zwakke pen een poging doen om 'Ruth' te beschrijven (ik zou haar
tekortdoen), veel minder Hem van Wie zij kon zeggen: 'Ik ben
mijns Liefsten, en mijn Liefste is mijne' (Hoogl. 6:3). Zo God wil,
zal ze aanstaande donderdag ter aarde besteld worden.

Ik ben, geachte heer, oprecht de uwe,
J.F.

Een korte levensschets
van de onlangs overleden,
diep beweende mejuffrouw Ruth Bryan,
die in Jezus ontsliep op 27 juli 1860

door ds. Andrew Joseph Baxter

‘Zij is niet gestorven, maar zij slaapt’ (Luk. 8:52).

Mijn lieve medearbeider in de wijngaard des Heeren,

Met grote schroom doe ik u een beknopte beschrijving (niet meer dan een grove schets) van een schaap uit mijn kudde toekomen, om opgenomen te worden in uw waardevolle tijdschrift. Wat zij in de heiligmaking bereikte, maakte haar altijd meer bekwaam om Jezus te verkondigen dan om over Hem te horen. Tegelijkertijd was ze begiftigd met een onge Kunstelde, kinderlijke eenvoud, die ervoor zorgde dat ze zich geheel onbewust was van wat ze bezat, net zoals Mozes’ aangezicht na zijn gemeenschap met Jehovah kennelijk glinsterde zonder dat hij het zelf wist, terwijl Israël het wel zag.

Geloof mij, de uwe in Jezus,
Nottingham, A.J. Baxter

Het gebeurt herhaaldelijk dat wij, als we bepaalde plaatsen passeren, bekoord worden door een zoete en welriekende geur, afkomstig van een of andere verscholen plant. Ze bloeit weelderig op een rustig plekje en verbergt de rijkdom van haar prachtige sieraad, terwijl ze haar verrukkelijke en opwekkende geur verspreidt. Wanneer we de plant na een zorgvuldige speurtocht ontdekken, moeten we ons erover verwonderen dat zulke lieflijke kleuren en verfijnde aroma’s beperkt blijven tot zo’n afgezonderd stekje, in plaats dat ze een voortreffelijke plek innemen onder welbekende en hoog-

gewaardeerde botanische producten. Maar toch, hoe vaak is dit in geestelijke zaken het geval.

Er zijn heiligen die samen met de profeten kunnen triomferen, omdat de Heere hen 'bekleed heeft met de klederen des heils' en hun 'de mantel der gerechtigheid heeft omgedaan' (Jes. 61:10). Wanneer hun handen bezig zijn in werken van geloof en arbeid der liefde, druppen ze van vloeiende mirre, die hun Liefste heeft achtergelaten op de handhaven van het slot van hun zielen (Hoogl. 5:5). In alle dingen zijn ze 'een goede reuk van Christus' (2 Kor. 2:15); ze wenen met de wenenden en verblijden zich met de blijden (Rom. 12:15); ze roemen in de verdrukking (Rom. 5:3) en zijn overvloedig in de hoop (Rom. 15:13). Ze dragen de kruisen van anderen, opdat zij zich toch maar hun kroon zullen realiseren. Zo zien ze niet op het hunne,¹ maar delen ook, zonder geveinsdheid, in de smarten en lasten van hun medepelgrims. Het is wellicht vaak zo dat zulke gelovigen in het persoonlijke leven 'bekende' dierbaren zijn, maar in het openbare leven relatief 'onbekend' (2 Kor. 6:9). Mogelijk is de zoete geur van hun hartelijke, heilige en gloedvolle overdenkingen van Jezus wel vanuit hun pen verspreid, door de actieve wind van de literatuur.

Van tijd tot tijd zijn er zulke welriekende en heerlijke waarheden gevloeid uit de pen van die onopvallende en ootmoedige vrouw die haar brieven ondertekende met 'Ruth' en 'Een arenraapster'. Deze waarheden ontvouwen de onveranderlijkheid van de liefde van de Vader, de lieflijkheid van de Persoon en het werk van Jezus in alles wat aan Hem is, en de vernederende en verhogende openbaringskracht van de Heilige Geest, voor de uitverkoren Kerk, die één is met Christus door een onverbreekbare band. Als zij die door God onderwezen zijn, deze brieven doorlazen, kan vaak de vraag zijn opgekomen: 'Wie is zij?' Het was immers bijzonder ongewoon: die warmte in haar uitdrukkingen, dat heldere inzicht en die nabijheid als voor de troon van het Lam, waar haar schrijven vol van was, in combinatie met de uiterste zelfverzaking, terwijl ze sprak over de

1 Filipp. 2:4.

Inhoud

Verantwoording	5
IN MEMORIAM	7
In de rust ingegaan	9
Een korte levensschets	13
Herinneringen aan Ruth Bryan	21
OVERDENKINGEN	27
Het verzoendeksel	29
Het kleed der gerechtigheid	32
Het verbond met Abraham	33
Met tranen zaaien – met gejuich maaien	35
Christus ons Erfdeel	38
Bomen	40
Het juk van Christus	42
Jeruzalem	44
De menselijke natuur van Christus	44
BRIEVEN	47
Uit <i>The Marvelous Riches of Savoring Christ – The Letters of Ruth Bryan</i>	49
Brieven aan ds. MacDonald	49
<i>Raadgevingen aan een jongeman die zijn predikantsbediening zal aanvangen</i>	49
Brief 1	49
Brief 2	55
Brief 3	59
Brieven aan mevr. H...	64
<i>De dienst van de Heere is volmaakte vrijheid.</i>	64
<i>Zoete vrucht, geoogst van een bittere wortel.</i>	65
<i>Christus het Deel van Zijn volk.</i>	69
<i>Geloofsbevatting van onzichtbare dingen.</i>	73
<i>Zoete lessen in de vallei der verootmoediging.</i>	75

Brieven aan E. M...	77
<i>Geschreven na door een microscoop gekeken te hebben.</i>	77
<i>De gepastheid van Christus voor de zondaar.</i>	79
<i>De onderwerping van het eigen ik door het kruis van Christus.</i>	81
<i>De dierbaarheid van Christus onpeilbaar en altijd nieuw.</i>	83
<i>Een nieuwjaarsgroet.</i>	86
<i>Christus, onze Losser.</i>	88
<i>De tegenwoordigheid van Christus in een tijd van verdrukking.</i>	89
<i>Een belangrijke gedenkdag.</i>	91
Uit Zion's Witness	94
<i>Een brief van een arenraapster</i>	94
<i>Christus en Zijn Kerk. (1)</i>	99
<i>Christus en Zijn Kerk. (2)</i>	107
<i>Christus en Zijn Kerk. (3)</i>	110
<i>Christus en Zijn Kerk. (4)</i>	112
<i>Groet van een zuster</i>	114
<i>Het getuigenis van een pelgrim</i>	122
<i>Christus alles en in alles</i>	124
<i>Goddelijk onderwijs</i>	128
<i>Wachtend om ontbonden te worden</i>	132
<i>Een brief vanuit het hart</i>	135
<i>Een beekje van de rivier</i>	140
<i>Christus het Voorwerp en Onderwerp</i>	144
<i>Kort en zoet</i>	147
<i>Liefde en medeleven</i>	149
<i>Liefde zonder perk</i>	153
<i>Een ware geestelijke betrekking</i>	155
<i>Sierlijk in Zijn schoonheid</i>	159
<i>Het meeleven van een zuster</i>	163
<i>Een verjaardagsgroet</i>	166
Brief aan Charles	171
'Hij is gekomen! Hij is gekomen!'	
(De laatste woorden van Charles Bryan)	177